

sker, når fordringshaveren iværksætter, hvad der fra dennes side skal gøres for at sætte sagen i gang.

Der henvises i øvrigt til betænkningens kapitel VIII, afsnit 6.2.3.1.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 16 og bemærkningerne hertil.

Folketinget har den 22. februar 2007 vedtaget lov om ændring af lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Gruppesøgsmål m.v.) (L 41). Disse regler indebærer, at der bliver mulighed for at anlægge gruppesøgsmål, dvs. søgsmål, hvor en grupperepræsentant fremsætter en række ensartede krav på vegne af flere personer. Virkningen af § 16 i forslaget til ny forældelseslov vil i sådanne tilfælde være, at forældelsen afbrydes i forhold til hvert enkelt gruppe-medlems fordring.

3.3.1.3. Kreditorforfølgning

Udvalget finder, at der ligesom efter de gældende regler i konkurslovens § 241 og dødsboskiftelovens § 82, stk. 5, bør ske afbrydelse af forældelsen ved indgivelse af *konkursbegæring* og ved *anmeldelse af fordringen i konkurs-, tvangsakkord- eller dødsbo eller i forbindelse med gældssanering*.

Udvalget foreslår på denne baggrund en bestemmelse om afbrydelse, der i det væsentlige svarer til de gældende regler i konkurslovens § 241 og dødsboskiftelovens § 82, stk. 5.

Ud over disse afbrydelsesskridt, der svarer til gældende ret, finder udvalget, at forældelsen også bør afbrydes ved anmeldelse af fordringen efter skyldnerens *udstedelse af proklama*, f.eks. i forbindelse med solvent likvidation af selskaber.

Udvalget foreslår, at afbrydelse ved indgivelse af en på fordringen støttet konkursbegæring eller ved anmeldelse af fordringen i et konkursbo også skal have virkning i forhold til skyldneren personlig, og at afbrydelse ved anmeldelse af en fordring i et dødsbo efter dets udstedelse af proklama også skal have virkning i forhold til skyldnerens arvinger. Den førstnævnte regel svarer til, hvad der gælder efter konkurslovens § 241.

Hvis der er udstedt proklama eller anden offentlig indkaldelse og i den forbindelse er fastsat en frist for anmeldelse, bør der efter udvalgets opfattelse ikke kunne indtræde forældelse før udløbet af denne frist. Hvis der er fastsat en bestemt frist for anmeldelse af krav i boet, kan en fordringshaver således naturligt få den opfattelse, at anmeldelse inden for denne frist er

tilstrækkelig også i relation til forældelsesfristen. For så vidt angår tvangsakkord følger det af konkurslovens § 169, at skifteretten indkalder til et møde straks efter akkordforhandlingens åbning, hvor fordringshavere opfordres til at anmelde krav, men der er ikke pligt til at fastsætte en frist for fordringshaverens anmeldelse af krav til skifteretten. Af de samme grunde foreslår udvalget derfor, at forældelse i tilfælde, hvor der er åbnet forhandling om tvangsakkord, ikke indtræder før afholdelsen af det i konkurslovens § 169 omhandlede møde.

Udvalget foreslår endvidere en bestemmelse om afbrydelse ved indgivelse af *udlægsbegæring*, der svarer til retsplejelovens § 527.

Udvalget foreslår, at det skal være en betingelse for, at indgivelsen af udlægsbegæring har afbrydelsesvirkning, at fogedforretningen fremmes inden for en vis periode. Den foreslåede bestemmelse svarer til retsplejelovens § 527, men det foreslås dog at anvende formuleringen »inden for rimelig tid« i stedet for »uden ugrundet ophold«.

Udvalget foreslår, at det præciseres i forældelsesloven, at forældelsen først afbrydes ved udlægsforretningens foretagelse, når udlæg foretages af en pante-foged.

Herudover foreslår udvalget, at det fastsættes i loven, at forældelse i overensstemmelse med, hvad der antages at gælde efter retspraksis, afbrydes ved indgivelse af *anmodning om arrest*, ved fremsættelse af *krav for fogedretten om andel i et auktionsprovenu* og ved indgivelse af *anmodning til fogedretten om tilbagebetaling af en løsøre genstand*, der er solgt med ejendomsforbehold. Det er efter udvalgets forslag i alle tilfælde en forudsætning, at fordringshaveren søger forretningen fremmet inden for rimelig tid.

Endvidere foreslår udvalget, at også en offentlig myndigheds pålæg til skyldnerens arbejdsgiver om *indeholdelse i løn mv.* skal afbryde forældelsen. Udvalget har anført, at den gældende retstilstand, hvorefter pålæg om lønindeholdelse ikke afbryder forældelsen, kan give anledning til nogle praktiske problemer, bl.a. fordi en fordring kan forældes, selv om der løbende indgår betalinger fra skyldnerens arbejdsgiver. Den pågældende myndighed kan derfor være nødsaget til at foretage andre (retslige) skridt med henblik på at afbryde forældelsen. Det forekommer desuden vanskeligt at begrunde, hvorfor der er en forskellig behandling af lønindeholdelse og udpantningsudlæg i relation til afbrydelse af forældelse. Realiteten er således i begge tilfælde, at den pågældende myndighed selv forestår tvangsinddrivelsen.